

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'AFERS ECONÒMICS I TRANSFORMACIÓ DIGITAL

- 8583** *Ordre ETD/699/2020, de 24 de juliol, de regulació del crèdit renovable i per la qual es modifica l'Ordre ECO/697/2004, d'11 de març, sobre la Central d'Informació de Riscos, l'Ordre EHA/1718/2010, d'11 de juny, de regulació i control de la publicitat dels serveis i productes bancaris, i l'Ordre EHA/2899/2011, de 28 d'octubre, de transparència i protecció del client de serveis bancaris.*

I

Els crèdits de durada indefinida amb caràcter renovable o *revolving* presenten certes especialitats que els fan susceptibles d'un tractament regulador diferenciat.

El principal element que els caracteritza és que el prestatari pot disposar fins al límit de crèdit concedit sense haver d'abonar la totalitat del que s'ha disposat a final de mes o en un termini determinat, sinó que el prestatari es limita a reemborsar el crèdit disposat de manera ajornada mitjançant el pagament de quotes periòdiques l'import de les quals pot elegir i modificar durant la vigència del contracte dins d'uns mínims establerts per l'entitat. La quantia de les quotes pot variar en funció de l'ús que es faci de l'instrument del crèdit i dels abonaments que efectui el prestatari.

Així, el límit de crèdit establert pel prestador disminueix segons se'n disposa, principalment mitjançant adquisicions de béns o serveis, disposicions d'efectiu, transferències del crèdit concedit o liquidacions d'interessos i despeses. Al seu torn, es reposa amb abonaments, en essència mitjançant el pagament dels rebuts periòdics o la realització d'amortitzacions anticipades, si bé, en particular en el cas dels crèdits associats a un instrument de pagament, també es poden produir devolucions de compres que reposen igualment el crèdit disponible.

Les quanties de les quotes destinades a l'amortització del capital que el prestatari abona de manera periòdica tornen a formar part del seu crèdit disponible (d'aquí el seu nom, renovable o *revolving*), per la qual cosa constitueix un crèdit que es renova automàticament en cada venciment, de tal manera que en realitat és un crèdit rotatiu equiparable a una línia de crèdit permanent.

Sobre el capital disposat s'aplica el tipus d'interès pactat. De vegades, si es produeixen impagaments o la quantia de la quota periòdica és molt baixa i no cobreix els interessos, aquestes quantitats es capitalitzen mitjançant noves disposicions del crèdit que, al seu torn, generen interessos.

Aquests crèdits es comercialitzen majoritàriament associats a instruments de pagament que preveuen, de manera exclusiva o juntament amb altres modalitats de reemborsament, la possibilitat d'establir una modalitat de pagament ajornat flexible o *revolving*, la qual cosa facilita la seva accessibilitat i la immediatesa en la realització de disposicions del límit pel titular. En aquests casos, encara que habitualment el titular de l'instrument de pagament té la possibilitat de modificar-ne el funcionament, i passar a operar alternativament amb la modalitat de pagament diferit a final de mes, les característiques d'aquests crèdits poden ocasionar que l'amortització del principal es faci sovint en un període de temps molt prolongat, fet que suposa el pagament total d'una xifra elevada d'interessos a mitjà i a llarg termini o fins i tot el risc que el deute es prolongui de manera indefinida.

Si bé és cert que actualment el principal mitjà de disposició dels crèdits *revolving* són les denominades targetes *revolving*, res impedeix que, atès el progrés tecnològic exponencial en aquesta àrea, es desenvolupin noves formes de prestar el servei de crèdit renovable associat a altres instruments de pagament.

II

En els últims anys hem assistit a un augment de la litigiositat respecte d'aquest producte, centrada fonamentalment en el tipus d'interès aplicat a aquestes operacions, que en unes ocasions acaba sent declarat usurari i en d'altres abusi i per tant nul. No obstant això, la jurisprudència va perfilant de manera cada vegada més nítida els límits que afecten el disseny i la comercialització del producte. Aquesta Ordre respon a aquest mateix objectiu de reduir la litigiositat i generar certesa. Ho fa, bàsicament, establint orientacions a les entitats en relació amb la valoració de la capacitat de devolució dels seus clients, detallant obligacions en matèria de transparència que assegurin que, tant abans de prestar el seu consentiment, com durant tota la vigència del contracte, els clients comprenen correctament les conseqüències jurídiques i econòmiques d'aquests productes, i evitant, en últim terme, que el desconeixement sobre el seu funcionament i conseqüències econòmiques els puguin conduir a nivells d'endeutament excessiu en alguns casos.

III

Els objectius als quals s'orienta aquesta Ordre són diversos. D'una banda, contribueix a reduir el risc de prolongació excessiva del crèdit i augment de la càrrega final del deute més enllà de les expectatives raonables del prestatari que contracta aquest producte. De l'altra, tracta de reforçar la informació que el prestatari rep de l'entitat, en el moment previ a la contractació, en el moment en què aquesta s'efectua i durant la vigència del contracte. Això ha d'ajudar el prestatari a tenir un coneixement clar i específic del contingut i els efectes associats al servei que contractarà, així com a conèixer periòdicament amb precisió el deute que manté amb l'entitat.

A més, s'introdueixen mesures conduents a millorar la informació de la qual disposen els prestadors per dur a terme l'anàlisi de la solvència dels potencials prestataris, de manera que es puguin evitar situacions de sobreendeutament que en nombroses ocasions condueixen a la fi els prestataris a no poder fer front a les seves obligacions financeres.

Aquestes mesures, de reforç de la transparència i d'avaluació de la solvència, cobren encara més rellevància en el context de l'impacte econòmic de les mesures de distanciament social establertes per frenar la propagació de la COVID-19. En efecte, les situacions de vulnerabilitat econòmica poden fer acudir al finançament amb aquest tipus de productes, per a la qual cosa s'han de tenir les degudes garanties que es disposa de la informació adequada, i que l'avaluació de la solvència és prou sòlida per prevenir futures situacions d'endeutament insostenible.

També s'augmenten les alternatives de tipus d'interès oficials que tenen les entitats tant per utilitzar en la concessió de préstecs, com per incloure'ls com a substitutius en aquests contractes, en compliment del que preveu el Reglament (UE) 2016/1011 del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2016, sobre els índexs utilitzats com a referència en els instruments financers i en els contractes financers o per mesurar la rendibilitat dels fons d'inversió, i pel qual es modifiquen les directives 2008/48/CE i 2014/17/UE i el Reglament (UE) núm. 596/2014.

IV

Aquesta Ordre ministerial consta de tres articles, dues disposicions addicionals, una disposició transitòria i dues disposicions finals.

Amb la finalitat de reforçar la informació de la qual disposen els prestadors i els procediments d'avaluació de la solvència dels potencials prestataris, aquesta norma modifica a l'article primer l'Ordre ECO/697/2004, d'11 de març, sobre la Central d'Informació de Riscos. Separa el tractament de la informació que el Banc d'Espanya rep en l'exercici de les seves funcions de supervisió i inspecció i les altres funcions que té atribuïdes legalment, del tractament orientat a la finalitat de facilitar-la a les entitats declarants per a l'exercici de la seva activitat. La norma també rebaixa el llindar de les dades facilitades a les entitats declarants en l'exercici de la seva activitat.

Aquesta modificació inicia un procés de revisió i adaptació de la normativa reglamentària de la Central d'Informació de Riscos, orientada al subministrament d'una informació més completa als subjectes declarants i a la millora de les seves capacitats en termes d'informació disponible per a una anàlisi de solvència cada vegada més precisa. En aquest procés, de caràcter gradual, les previsions modificatives es completen amb la disposició addicional segona, que estableix la necessitat de valorar el funcionament de la Central d'Informació de Riscos amb l'objecte d'avançar en l'objectiu pretès.

L'article segon modifica l'Ordre EHA/1718/2010, d'11 de juny, de regulació i control de la publicitat dels serveis i productes bancaris, amb la finalitat d'establir els criteris que s'han d'utilitzar en l'exemple representatiu quan es fa publicitat d'un crèdit *revolving*.

Per la seva banda, l'article tercer aborda tres tipus de mesures per a la millora de la protecció del prestatari. En primer lloc, incorpora una previsió a l'Ordre EHA/2899/2011, de 28 d'octubre, de transparència i protecció del client de serveis bancaris, en la qual s'estableixen orientacions per a les entitats en l'àmbit de l'avaluació de la solvència, de manera que s'asseguri una estimació més prudent que asseguri la suficient capacitat de pagament del client i eviti el sobreendeutament.

En segon lloc, a través de la inserció d'un nou capítol III *bis* en el títol III a l'esmentada Ordre EHA/2899/2011, de 28 d'octubre, es potencia el subministrament d'informació al prestatari. El que disposa aquest nou capítol s'ha d'aplicar als crèdits de durada indefinida o de durada definida prorrogable de manera automàtica, i se n'han d'excloure els crèdits en què el titular aboni la totalitat del crèdit disposat d'una sola vegada al final del període de liquidació pactat i sense interessos, estiguin associats a instruments de pagament o no.

El subministrament d'informació s'ha de dur a terme en un moment previ a la subscripció del contracte en què es prevegi la possibilitat d'obtenir crèdit, amb l'obligació que la informació amb el contingut i el format que preveu la Llei 16/2011, de 24 de juny, de contractes de crèdit al consum, es lliuri a la persona física prestatària amb la deguda antelació a la signatura del contracte, tal com estableix el nou article 33 *ter*. L'objectiu és assegurar que el client disposi en tot moment d'un període de temps suficient que li permeti conèixer adequadament l'abast i els efectes del contracte. A més, si el contracte de crèdit preveu entre les formes de reemborsament del límit disposat el pagament ajornat en modalitat *revolving*, a l'obligació de lliurar la informació precontractual normalitzada europea que preveu la Llei 16/2011, de 24 de juny, s'addiciona el subministrament d'un exemple representatiu de crèdit *revolving* amb dues opcions de quota, amb les característiques i els elements que estableixi el Banc d'Espanya.

El nou article 33 *quater* recull el dret de desistiment del contracte de crèdit que preveu l'article 28 de la Llei 16/2011, de 24 de juny, fet que suposa que, en cas que aquest dret s'exerceixi, el contracte de crèdit subscrit deixa de tenir efecte.

A més de la informació que s'ha de facilitar al prestatari de conformitat amb el que preveu la Llei 16/2011, de 24 de juny, s'afegeixen elements específics en el nou article 33 *quinquies* per a aquest tipus de crèdits, que l'entitat ha de remetre periòdicament al prestatari de manera gratuïta, dirigits bàsicament a aconseguir que el prestatari sigui en tot moment conscient de la càrrega del deute en termes d'import i de termini d'amortització i d'opcions per poder reduir-la.

Les obligacions de subministrament d'informació es complementen en el nou article 33 *sexies* amb la possibilitat del prestatari d'obtenir en qualsevol moment tota o part de la informació periòdica, així com el quadre d'amortització i informació detallada sobre les quantitats satisfetes i el deute pendents. Així mateix, aquest precepte estableix l'obligació de l'entitat d'informar prèviament el prestatari en cada ampliació del límit del crèdit no sol·licitat per aquest, incloent-hi, si s'escau, la nova quota i el deute acumulat.

De conformitat amb el nou article 33 *septies*, s'ha de determinar contractualment el mitjà a través del qual l'entitat li ha de remetre la informació que preveuen els nous articles 33 *quinquies* i 33 *sexties*, i el nou article 33 *octies* regula les despeses que pot cobrar l'entitat per facilitar la informació.

En tercer lloc, s'introdueixen a l'Ordre EHA/2899/2011, de 28 d'octubre, nous tipus d'interès oficials, en concret l'euríbor a una setmana, a un mes, a tres mesos i a sis mesos,

així com l'euro *shortterm rate* (€STR), i qualsevol altre índex establert a l'efecte expressament mitjançant una resolució de la Secretaria General del Tresor i Finançament Internacional, i el Banc d'Espanya queda habilitat per establir-ne, mitjançant una circular, la definició i el procés de determinació. A més, atès que des de gener d'1 de gener de 2000 no és possible la utilització del MIBOR com a tipus d'interès oficial per a la contractació de nous préstecs, se n'elimina la menció de la llista de tipus d'interès oficials, sense perjudici que se segueixi publicant per a la seva aplicació en els contractes de préstec que s'hagin contractat amb anterioritat a la data esmentada, tal com estableix la nova redacció de la transitòria única de l'Ordre esmentada.

Al mateix temps, s'ajusta a la terminologia emprada en l'actualitat pel Banc Central Europeu la definició del tipus mitjà dels préstecs hipotecaris entre 1 i 5 anys per a l'adquisició d'habitatge lliure concedits per les entitats de crèdit a la zona euro. Aquest canvi de denominació no afecta de cap manera la seva metodologia de càlcul o la seva continuïtat.

També s'introdueixen a l'Ordre EHA/2899/2011, de 28 d'octubre, determinades correccions de caràcter tècnic que, d'una banda, actualitzen la normativa que en delimita l'àmbit d'aplicació i, d'altra banda, té en compte la naturalesa especial de la hipoteca inversa amb vista a la realització de l'avaluació de la solvència del prestatari, atès que pel seu propi funcionament no és aquest el que finalment s'ha de fer càrrec del deute acumulat.

La disposició addicional primera atorga, a proposta del Banc d'Espanya de conformitat amb el que preveu l'article 60 de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer, la condició d'entitats declarants a la Central d'Informació de Riscos del Banc d'Espanya a les entitats de pagament i de diner electrònic, incloses les que operin en règim de lliure prestació de serveis, que portin a terme l'activitat de concessió de crèdit.

Per la seva banda, la disposició addicional segona estableix que el Ministeri d'Afers Econòmics i Transformació Digital ha de valorar, amb l'informe previ del Banc d'Espanya, el funcionament de la Central de Riscos en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Ordre, amb la finalitat de promoure mesures conduents a millorar-ne el funcionament.

La disposició transitòria única regula el règim dels contractes de crèdit *revolving* vigents, i assenyalava que els són aplicables a partir de l'entrada en vigor de la norma les disposicions de millora de la transparència amb la clientela que conté el nou capítol III *bis* de l'Ordre EHA/2899/2011, de 28 d'octubre, i que no és necessària l'actualització de la informació financera que l'entitat sobre el client, ni una nova avaluació de la seva solvència llevat que ampliïn el crèdit esmentat.

La disposició final primera recull els títols competencials, i assenyalava que aquesta Ordre ministerial es dicta a l'empara dels títols competencials que recullen els articles 149.1.6a, 11a i 13a de la Constitució espanyola.

La disposició final segona recull la previsió de l'entrada en vigor.

V

Aquesta norma s'adequa als principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència, als quals s'ha de subjectar l'exercici de la potestat reglamentària, de conformitat amb el que disposa l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Aquesta Ordre defensa l'interès general, i aplica els principis de necessitat i eficàcia, amb la finalitat de resoldre els problemes esmentats anteriorment.

En el procediment d'elaboració d'aquesta Ordre s'ha tingut en compte el que disposen la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, i la Llei 39/2015, d'1 d'octubre. Si bé es va prescindir justificadament del tràmit de consulta pública d'acord amb el que preveu l'article 26.2 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, atès que la proposta normativa no té un impacte significatiu en l'activitat econòmica, ni imposa obligacions rellevants als destinataris, i es limita a regular aspectes parcials d'una matèria. No obstant això, sí que s'ha portat a terme el tràmit d'audiència i informació pública que preveu l'article 26.6 de la

Llei 50/1997, de 27 de novembre, i així s'ha possibilitat la participació activa dels potencials destinataris. Aquest tràmit es va estendre des del 25 d'octubre fins al 18 de novembre de 2019 i mentre va durar es van rebre nombroses respostes per part d'entitats privades i públiques, que van ser objecte d'estudi i incorporació, si es va escaure, al text proposat. Per tot això, es considera complert el principi de transparència.

Finalment, està acreditat el principi d'eficiència, perquè la iniciativa normativa no imposa càrregues administratives innecessàries o accessòries, i el seu desplegament s'ha produït amb la màxima celeritat possible.

VI

S'han rebut observacions de dues comunitats autònomes. També es va sol·licitar al Ministeri de Política Territorial i Funció Pública l'informe que regula l'article 26.5, paràgraf sisè, de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, així com al Ministeri de Consum i al Ministeri de Justícia en virtut del que disposa l'article 26.5, paràgraf primer, de la Llei 50/1997, de 27 de novembre.

A més, a través del Ministeri de Consum, s'ha sol·licitat un informe al Consell de Consumidors i Usuaris, en virtut del que disposa l'article 39 del text refós de la Llei general per a la defensa dels consumidors i usuaris i altres lleis complementàries, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2007, de 16 de novembre, i a través del Ministeri de Justícia, amb data 7 de maig de 2020, s'ha sol·licitat igualment un informe a l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, de conformitat amb el que preveuen l'article 5.b) de l'Estatut de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, aprovat pel Reial decret 428/1993, de 26 de març, i l'article 47 de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals.

Aquesta Ordre es dicta en virtut de les habilitacions a la persona titular del Ministeri d'Afers Econòmics i Transformació Digital per al desplegament normatiu que estableixen els apartats primer i quart de l'article 60 i l'apartat tercer de l'article 61 de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, i l'article 5 de la Llei 10/2014, de 26 de juny.

En virtut d'això, d'acord amb el Consell d'Estat, dispenso:

Article primer. *Modificació de l'Ordre ECO/697/2004, d'11 de març, sobre la Central d'Informació de Riscos.*

L'Ordre ECO/697/2004, d'11 de març, sobre la Central d'Informació de Riscos, queda modificada de la manera següent:

U. Es fa una nova redacció de l'article primer, que queda redactat de la manera següent:

«Primer. *Periodicitat i forma de remissió de les declaracions als efectes de supervisió i inspecció i la resta de funcions que té legalment atribuïdes el Banc d'Espanya.*

Les declaracions de dades, en compliment de les obligacions d'informació que estableixi el Banc d'Espanya en l'exercici de les seves funcions de supervisió i inspecció i la resta de funcions que té legalment atribuïdes, incloses les dades basades en previsions pròpies de les entitats, sobre riscos de crèdit i els seus titulars a què es refereix l'apartat segon de l'article 60 de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer (d'ara endavant, la Llei), s'han de remetre a la Central d'Informació de Riscos (CIR, d'ara endavant) amb una periodicitat mensual i han de recollir la situació existent l'últim dia del mes al qual es refereixin.

El Banc d'Espanya ha d'establir el procediment, la forma i el termini de remissió de les declaracions periòdiques, així com el sistema per presentar declaracions complementàries amb rectificacions de dades prèviament declarades. Aquestes últimes les han de remetre les entitats declarants al Banc d'Espanya, al més aviat

possible, tan aviat com tinguin coneixement que les dades que han declarat són errònies, de manera que s'asseguri que la informació existent a la CIR sigui exacta i reflecteixi la situació actual dels riscos en la data a què es refereixen.»

Dos. Es crea un nou article primer *bis* amb la redacció següent:

«Primer *bis*. *Periodicitat i forma de remissió de les declaracions als efectes de facilitar les dades a les entitats declarants per a l'exercici de la seva activitat.*

Les declaracions de dades, amb la finalitat de facilitar-les a les entitats declarants per a l'exercici de la seva activitat sobre riscos de crèdit i els seus titulars a què es refereix l'apartat segon de l'article 60 de la Llei, s'han de remetre a la CIR amb una periodicitat mensual en els set primers dies naturals de cada mes i han de recollir la situació existent al final de l'últim dia del mes al qual es refereixin.

El Banc d'Espanya ha d'establir el procediment i la forma de remissió de les declaracions periòdiques, així com el sistema per presentar declaracions complementàries amb rectificacions de dades prèviament declarades. Aquestes últimes les han de remetre les entitats declarants al Banc d'Espanya, al més aviat possible, tan aviat com tinguin coneixement que les dades que han declarat són errònies, de manera que s'asseguri que la informació existent a la CIR sigui exacta i reflecteixi la situació actual dels riscos en la data a què es refereixen.»

Tres. Es fa una nova redacció de l'apartat 1 de l'article tercer, que queda redactat de la manera següent:

«1. El Banc d'Espanya, amb subjecció al que preveuen el capítol VI de la Llei singularment l'article 60, i aquesta Ordre, ha de determinar les classes de riscos a declarar, així com l'abast de les dades a declarar respecte als titulars i les característiques i circumstàncies de les diferents classes de riscos, i pot sol·licitar la declaració de les dades que consideri necessàries per al compliment de les finalitats que serveix la CIR, en especial la relativa a l'exercici adequat de les facultats de supervisió i inspecció de les entitats declarants per part de les autoritats competents. En particular, i de conformitat amb el que disposa l'apartat quart de l'article 60 de la Llei, el Banc d'Espanya pot determinar, respecte a les classes de riscos objecte de declaració, els supòsits en què es poden declarar amb menys detall o no ser objecte de declaració les dades a què es refereix l'apartat segon de l'article anterior.

El Banc d'Espanya ha de fixar l'abast de les dades a declarar a la CIR i diferenciar les dades a declarar exclusivament en compliment de les obligacions d'informació que estableixi el Banc d'Espanya en l'exercici de les seves funcions de supervisió i inspecció i la resta de funcions que té legalment atribuïdes, incloses les dades basades en previsions pròpies de les entitats, de les altres dades que també es declari amb la finalitat de facilitar-les a les entitats declarants per a l'exercici de la seva activitat.

Les dades dels titulars, incloses les de les seves operacions, amb un risc acumulat a l'entitat declarant que sigui superior a 1.000 euros es declaren amb les finalitats que preveu l'article 60, apartat quart, lletres a) i b) de la Llei, de conformitat amb el que preveuen els articles primer i primer *bis*.»

Quatre. Es fa una nova redacció de l'apartat 4 de l'article tercer, que queda redactat de la manera següent:

«4. El Banc d'Espanya ha de fixar els llindars de declaració aplicables amb subjecció al que preveuen l'apartat 1 i l'article quatre, i ha de concretar aquells per sota dels quals totes les dades d'un titular s'han de declarar exclusivament en compliment de les obligacions d'informació que estableixi el Banc d'Espanya en l'exercici de les seves funcions de supervisió i inspecció i la resta de funcions que té legalment atribuïdes. L'import dels riscos s'ha de declarar en unitats d'euro. A

aquests efectes, el Banc d'Espanya pot determinar diferents llindars de declaració i tipus de dades a declarar respecte dels titulars i classes de risc en funció de les característiques del sector d'activitat a què pertanyin bé les entitats declarants bé els titulars amb els quals aquestes mantinguin els riscos de crèdit.»

Cinc. Es fa una nova redacció de l'apartat 1 de l'article quart, que queda redactat de la manera següent:

«1. El Banc d'Espanya ha de determinar el contingut i la forma dels informes que tenen dret a obtenir les entitats declarants, que preveu l'apartat segon de l'article 61 de la Llei. Aquests informes han de contenir, en tot cas, en relació amb cada titular la informació consolidada de totes les entitats declarants en què els titulars mantinguin un risc acumulat d'acord amb les dades igual o superior a 1.000 euros.

En aquests informes s'ha d'ometre la denominació de les entitats que hagin contret els riscos esmentats. Respecte a aquests, només s'han d'incloure situacions d'incompliment de les obligacions directes o garantides, distingint els que hagin estat donats de baixa en el balanç per les entitats i segueixin sent exigibles, les situacions relatives a procediments concursals, així com els riscos vençuts, entenent per tals, a aquests efectes, aquells la data d'impagament dels quals superi els 90 dies des del seu venciment. En els informes no s'han de facilitar les dades que es refereixin a pertinença del titular a un determinat grup econòmic, tipus d'interès, dates d'inici, venciment i incompliment, ni les categories prudencials de risc ni altres dades que es considerin necessàries exclusivament per a l'exercici adequat de les facultats de supervisió i inspecció de les entitats declarants per part de les autoritats competents.»

Sis. Es crea un nou apartat 3 a l'article quart amb la redacció següent:

«3. El Banc d'Espanya ha d'establir uns procediments de processament i subministrament de la informació sobre els riscos dels titulars que assegurin que les entitats declarants i els intermediaris de crèdit immobiliari disposen de l'última informació declarada el vint-i-unè dia natural del mes següent a aquell al qual es refereixi, o si aquest és inhàbil, el següent dia hàbil.»

Article segon. *Modificació de l'Ordre EHA/1718/2010, d'11 de juny, de regulació i control de la publicitat dels serveis i productes bancaris.*

L'article 4 de l'Ordre EHA/1718/2010, d'11 de juny, de regulació i control de la publicitat dels serveis i productes bancaris, queda redactat de la manera següent:

«Article 4. *Normes, principis i criteris generals. Polítiques de comunicació comercial.*

1. La publicitat subjecta a aquesta Ordre ha de ser clara, suficient, objectiva i no enganyosa i ha de quedar explícit i patent el caràcter publicitari del missatge.

Tots els documents o fullets amb caràcter publicitari d'una entitat han d'incloure el terme "publicitat" de manera clara i ressaltada respecte del text en què s'insereixi.

2. El Banc d'Espanya ha de determinar els altres principis generals als quals s'ha d'ajustar la publicitat i els criteris generals sobre el contingut mínim i el format del missatge publicitari i qualsevol altre aspecte que pugui afectar el caràcter equilibrat i objectiu de la publicitat. Ha d'especificar, en tot cas, la forma i les condicions de difusió dels missatges publicitaris per tal que ni s'ometi cap dada rellevant sobre els productes i serveis bancaris ni, de cap manera, s'indueixi a error dels seus destinataris.

Les denominacions dels productes i serveis bancaris estan subjectes, amb les particularitats que siguin necessàries, a les mateixes disposicions, criteris i principis que estableix aquesta Ordre i als que pugui establir el Banc d'Espanya.

3. Dins dels procediments i els controls interns exigibles de conformitat amb l'article 29.1.c) de la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, les entitats han d'incloure els necessaris per protegir els interessos legítims de la clientela i gestionar els riscos a què estiguin o puguin estar exposades derivats de la seva activitat publicitària.

A aquest efecte, les entitats han de tenir una política de comunicació comercial que, entre altres objectius, inclogui els criteris i els procediments adequats per assegurar que l'entitat compleix les normes, els principis i els criteris generals que estableixi la normativa que li sigui aplicable.

4. Quan elaborin els criteris preventius a què es refereix l'apartat anterior, les entitats han de considerar, de manera proporcionada a la complexitat del producte o servei bancari ofert i a les característiques del mitjà de difusió utilitzat, els principis generals que el Banc d'Espanya determini en desplegament d'aquesta Ordre.

5. A més d'això, i independentment del compliment del que estableix la normativa general sobre publicitat:

a) La publicitat que facin les entitats de crèdit sobre dipòsits i crèdits en la qual s'al·ludeixi explícitament al seu cost o rendibilitat per al públic ha d'expressar el seu cost o rendiment en termes de taxa anual equivalent (TAE). Sense perjudici del que preveu a l'efecte la Llei 16/2011, de 24 de juny, de contractes de crèdit al consum, per al càlcul de la TAE s'han d'utilitzar l'expressió matemàtica i les regles que estableixi el Banc d'Espanya. Quan s'utilitzin referències a índexs de tipus d'interès, aquestes s'han d'actualitzar.

b) Quan la publicitat d'una entitat englobi qualsevol tipus d'oferta d'operacions, productes o serveis a efectuar per una altra empresa, ha de contenir la menció expressa d'aquesta empresa.

c) Així mateix, quan l'entitat convingui amb una empresa que no sigui una de les que recull l'article 3 que aquesta ofereixi per mitjà de qualsevol forma de publicitat els seus productes o serveis, s'ha d'assegurar que aquesta publicitat indiqui amb claredat l'entitat els serveis de la qual s'ofereixin, i també és responsable del compliment dels requisits i les obligacions que estableix aquesta Ordre.

d) L'exemple representatiu a què es refereix l'article 6.2 de la Llei 5/2019, de 15 de març, s'ha de determinar de conformitat amb els criteris següents:

1r El capital inicial del préstec utilitzat per a l'elaboració de l'exemple ha de ser d'un mínim de 100.000 euros o, a partir d'aquest import, un múltiple de 50.000 euros, amb un màxim de 300.000 euros.

2n El termini d'amortització utilitzat per a l'elaboració de l'exemple ha de ser d'un mínim de 10 anys o, a partir d'aquest termini, un múltiple de 5 anys, amb un màxim de 30 anys.

3r Quan l'anunci esmenti una tarifa promocional o unes condicions especials d'ús que derivin del funcionament normal del préstec en qüestió, aplicable de manera temporal, l'exemple representatiu ha d'il·lustrar les condicions normals d'execució del contracte de préstec.

4t L'exemple representatiu ha d'indicar que té aquesta condició.

e) Quan la publicitat d'una entitat es refereixi al crèdit que assenyala l'article 33 *bis* de l'Ordre EHA/2899/2011, de 28 d'octubre, de transparència i protecció del client de serveis bancaris, l'exemple representatiu s'ha de determinar de conformitat amb els criteris següents:

1r El límit del crèdit disponible ha de ser de 1.500 euros.

2n El termini d'amortització utilitzat per a l'elaboració de l'exemple ha de ser 4 anys.

3r S'ha de considerar que el límit del crèdit concedit es tornarà mitjançant 48 quotes mensuals iguals calculades d'acord amb el sistema d'amortització de quota constant.

4t Quan l'anunci esmenti una tarifa promocional o condicions especials d'ús que derivin del funcionament normal del crèdit en qüestió, aplicable de manera temporal, l'exemple representatiu ha d'il·lustrar les condicions normals d'execució del contracte de crèdit.

5è L'exemple representatiu ha d'indicar que té aquesta condició.»

Article tercer. *Modificació de l'Ordre EHA/2899/2011, de 28 d'octubre, de transparència i protecció del client de serveis bancaris.*

L'Ordre EHA/2899/2011, de 28 d'octubre, de transparència i protecció del client de serveis bancaris, queda modificada de la manera següent:

U. S'afegeixen tres nous apartats 2 a 4 a l'article 2, amb la redacció següent:

«2. Queden exclosos de l'àmbit d'aquesta Ordre ministerial els serveis, les operacions i les activitats compresos en l'àmbit del text refós de la Llei del mercat de valors, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2015, de 23 d'octubre, de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, i en el llibre segon del Reial decret llei 3/2020, de 4 de febrer, de mesures urgents pel qual s'incorporen a l'ordenament jurídic espanyol diverses directives de la Unió Europea en l'àmbit de la contractació pública en determinats sectors; d'assegurances privades; de plans i fons de pensions; de l'àmbit tributari i de litigis fiscals.

3. És aplicable a les entitats asseguradores el que preveu el capítol II *bis* del títol III.

4. Quan el client actuï en l'àmbit de la seva activitat professional o empresarial, les parts poden acordar que no s'apliqui totalment o parcialment el que preveu aquesta Ordre, a excepció del que estableix el capítol II del títol III.»

Dos. Es fa una nova redacció de l'article 11, amb el contingut següent:

«Article 11. *Requisits de forma i informació ressaltada.*

1. Tota la informació, la documentació i les comunicacions adreçades als clients de serveis bancaris que preveu aquesta Ordre s'han de fer en paper, format electrònic o en un altre suport durador, i han d'estar redactades en termes fàcilment comprensibles, de manera clarament llegible, en castellà o en qualsevol de les altres llengües espanyoles oficials de les respectives comunitats autònomes en què es presti el servei o en qualsevol altra llengua acordada entre les parts.

2. Amb la finalitat de destacar als clients els elements essencials de la informació a la qual es refereixen els articles 3 a 6 i 33 *quinquies*, el Banc d'Espanya pot exigir la utilització d'un format o un tipus de lletra o comunicació especialment ressaltada.»

Tres. Es fa una nova redacció de l'article 18, amb el contingut següent:

«Article 18. *Avaluació de la solvència en el préstec responsable.*

1. Les entitats, abans que se subscrigui qualsevol contracte de crèdit o préstec, han d'avaluar la capacitat del client per complir les obligacions que se'n deriven, sobre la base de la informació suficient obtinguda per mitjans adequats per a aquesta finalitat, entre aquests, la informació facilitada pel mateix client a sol·licitud de l'entitat.

A aquests efectes, les entitats han de disposar de procediments interns específicament desenvolupats per portar a terme l'avaluació de la solvència esmentada en el paràgraf anterior. Aquests procediments han de ser revisats periòdicament per les mateixes entitats, que han de mantenir registres actualitzats de les revisions esmentades.

2. Els procediments als quals es refereix l'apartat anterior, a més d'ajustar-se a la normativa específica sobre gestió de riscos i control intern que sigui aplicable a les entitats, han de preveure, almenys, els aspectes següents:

a) L'avaluació adequada de la situació d'ocupació, ingressos, patrimonial i financera del client, per a la qual cosa:

1r S'ha d'exigir tota la documentació que sigui adequada per avaluar la variabilitat dels ingressos del client.

2n S'ha de consultar l'historial creditici del client, per a la qual cosa es pot acudir a la Central d'Informació de Riscos del Banc d'Espanya, així com als sistemes d'informació creditícia als quals es refereix l'article 20 de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals, amb els requisits i les garanties que preveuen el Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE, l'esmentada Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, i la seva normativa de desplegament.

3r S'ha de tenir en compte el nivell previsible d'ingressos a percebre després de la jubilació, en cas que es prevegi que una part substancial del crèdit o préstec es continuï reemborsant una vegada finalitzada la vida laboral.

b) La valoració de la capacitat del client i dels garants de complir les seves obligacions de pagament derivades del crèdit o préstec, per a la qual cosa s'han de tenir en compte, a més dels ingressos, els actius en propietat, els estalvis, les obligacions derivades d'altres deutes o compromisos, les despeses fixes i l'existència d'altres possibles garanties.

c) En el cas de crèdits o préstecs a tipus d'interès variable, i d'altres en els quals el valor de les quotes pugui variar significativament al llarg de la vida de l'operació, s'ha de valorar com afectaria aquesta circumstància la capacitat del client de complir les seves obligacions tenint en compte el que regulen les lletres a) i b) anteriors.

d) En el cas de crèdits o préstecs hipotecaris o amb altres garanties reals, la valoració prudent d'aquestes garanties mitjançant procediments que evitin influències o conflictes d'interès que puguin menyscar la qualitat de la valoració.

e) En el cas dels crèdits als quals es refereix l'article 33 *bis* s'ha de valorar, en particular, si el client disposa d'una capacitat econòmica suficient per satisfer les seves obligacions al llarg de la vida de l'operació sense incórrer en sobreendeutament. Amb aquesta finalitat, l'import anual de les quotes a pagar pel crèdit al qual es refereix l'article 33 *bis* ha de tenir per objectiu amortitzar una quantia mínima anual del 25% del límit del crèdit concedit. Per valorar la capacitat econòmica que preveu aquesta lletra s'han d'utilitzar quotes calculades en dotze terminis mensuals iguals d'acord amb el sistema d'amortització de quota constant, sense perjudici que contractualment es pugui pactar qualsevol altra forma de càlcul de les quotes.

Per ampliar el límit del crèdit que esmenta l'article 33 *bis*, l'entitat ha d'actualitzar prèviament la informació financera de què disposi sobre el client i avaluar-ne novament la solvència d'acord amb el que preveu aquest apartat.

3. En el supòsit de crèdits o préstecs amb garantia real, els criteris per determinar la concessió o no del crèdit o préstec, la seva quantia màxima i les característiques del seu tipus d'interès i del seu sistema d'amortització s'han de

fonamentar, preferentment, en la capacitat estimada del client per fer front a les seves obligacions de pagament previstes al llarg de la vida del crèdit o préstec, i no exclusivament en el valor esperat de la garantia.

4. En el cas de subscripció d'assegurances d'amortització de crèdits o préstecs, aquesta subscripció no pot substituir, en cap cas, l'avaluació necessària i completa de la solvència del client i de la seva capacitat per complir les obligacions de pagament pels seus propis mitjans.

5. En el supòsit que una entitat rebutgi la concessió d'un crèdit o préstec perquè consideri insuficient la solvència del client sobre la base de la consulta als fitxers als quals es refereix el paràgraf 2n de l'apartat 2.a), l'entitat ha d'informar el client del resultat d'aquesta consulta.

6. L'avaluació de la solvència que preveu aquest article s'ha d'efectuar sense perjudici de la llibertat de contractació que, en els seus aspectes substantius i amb les limitacions que puguin emanar d'altres disposicions legals, hagi de presidir les relacions entre les entitats i els clients, i en cap cas afecta la seva plena validesa i eficàcia, ni implica el trasllat a les entitats de la responsabilitat per l'incompliment de les obligacions dels clients.»

Quatre. L'article 27 passa a tenir la redacció següent:

«Article 27. *Tipus d'interès oficials.*

1. Als efectes de la seva aplicació per les entitats, en els termes que preveu aquesta Ordre ministerial, es consideren tipus d'interès oficials els índexs de referència següents:

- a) Tipus mitjà dels préstecs hipotecaris a més de tres anys, per a adquisició d'habitatge lliure, concedits per les entitats de crèdit a Espanya.
- b) Tipus mitjà dels préstecs a l'habitatge entre un i cinc anys concedits per les entitats de crèdit a la zona euro.
- c) Tipus de rendiment intern en el mercat secundari del deute públic de termini entre dos i sis anys.
- d) Euríbor a una setmana, un mes, tres mesos, sis mesos i un any.
- e) Permuta d'interessos / *interest rate swap* (IRS) al termini de cinc anys.
- f) Tipus d'interès de referència basat en l'euro *short-term rate* (€STR).
- g) Qualsevol altre índex establert a l'efecte expressament mitjançant una resolució de la Secretaria General del Tresor i Finançament Internacional.

2. Els tipus d'interès oficials els ha de publicar mensualment el Banc d'Espanya en el "Butlletí Oficial de l'Estat" i també han d'estar disponibles a la seva pàgina electrònica.»

Cinc. L'article 32 *septies* passa a tenir la redacció següent:

«Article 32 *septies. Àmbit d'aplicació.*

Les hipoteques inverses comercialitzades a Espanya de conformitat amb el que preveu la disposició addicional primera de la Llei 41/2007, de 7 de desembre, per la qual es modifica la Llei 2/1981, de 25 de març, de regulació del mercat hipotecari i altres normes del sistema hipotecari i financer, de regulació de les hipoteques inverses i l'assegurança de dependència, i per la qual s'estableix determinada norma tributària, es regeixen per aquest capítol, així com pel que preveuen el títol I, l'article 24 i les seccions 3a i 4a del capítol II del títol III.»

Sis. Es crea un nou capítol III *bis* del títol III amb el contingut següent:

«CAPÍTOL III *BIS*

Normes relatives als crèdits al consum de durada indefinida

Article 33 bis. Àmbit d'aplicació.

Aquest capítol és aplicable al crèdit al consum amb interès de durada indefinida o de durada definida prorrogable de manera automàtica concedit a persones físiques en què el crèdit disposat no se satisfà en la seva totalitat al final del període de liquidació pactat (crèdit renovable o *revolving*), sense perjudici del que preveu l'article 33.

Article 33 ter. Informació precontractual.

1. Quan el contracte prevegi la possibilitat d'obtenir el crèdit que assenyala l'article 33 *bis*, a més de l'obligació de subministrar al client la informació normalitzada europea amb el contingut, el format i en els termes que preveu la Llei 16/2011, de 24 de juny, l'entitat ha de facilitar al client, en un document separat, que es pot adjuntar a la informació normalitzada esmentada:

- a) una menció clara a la modalitat de pagament establerta, en què s'assenyali expressament el terme "*revolving*".
- b) si el contracte preveu la capitalització de quantitats vençudes, exigibles i no satisfetes.
- c) si el client o l'entitat tenen la facultat de modificar la modalitat de pagament establerta, així com les condicions per al seu exercici.
- d) un exemple representatiu de crèdit amb dues o més alternatives de finançament determinades en funció de la quota mínima que es pugui establir per al reemborsament del crèdit d'acord amb el contracte.

La informació assenyalada en aquest apartat s'ha de proporcionar al client amb la deguda antelació a la subscripció del contracte.

2. Amb antelació a la signatura del contracte, l'entitat ha de proporcionar al client l'assistència que assenyala l'article 11 de la Llei 16/2011, de 24 de juny.

3. Sense perjudici de la subjecció de la publicitat feta en vies públiques, llocs oberts al públic i, en particular, en centres comercials al compliment de la normativa reguladora de la publicitat sobre productes i serveis bancaris, l'entitat ha d'extremar la diligència en el compliment de l'obligació d'assistència prèvia a la formalització del contracte quan el crèdit es promocioni o s'ofereixi a la clientela en aquests casos, i ha de facilitar en aquest moment explicacions adequades de manera individualitzada perquè el client potencial pugui avaluar si el contracte de crèdit, i en especial la modalitat de pagament proposada, s'ajusta als seus interessos, a les seves necessitats i a la seva situació financera.

Article 33 quater. Dret de desistiment.

El client pot exercir el dret de desistiment del contracte de crèdit que assenyala l'article 33 *bis* en els termes que preveu l'article 28 de la Llei 16/2011, de 24 de juny, cas en què deixa sense efecte el contracte de crèdit subscrit.

Article 33 quinquies. Informació periòdica a subministrar al client.

1. Sense perjudici del que disposa l'article 8, en el cas de disposició de crèdit que assenyala l'article 33 *bis* l'entitat ha de subministrar al client, amb una periodicitat almenys trimestral, la informació següent:

- a) L'import del crèdit disposat, per a la qual cosa l'entitat ha de tenir en compte les possibles quotes reportades i els interessos generats pendents de liquidació;

- b) El tipus deutor.
- c) La modalitat de pagament establerta, en què s'assenyali expressament el terme "revolving" i s'indiqui la quota fixada en aquell moment per a l'amortització del crèdit.
- d) La data estimada en què el client acabarà de pagar el crèdit disposat, tenint en compte la quota d'amortització establerta en aquell moment. En particular, s'ha de comunicar al client:

1r la data en què el client acabaria de pagar el crèdit disposat si no s'efectuessin més disposicions ni es modifiqués cap altre element del contracte; i

2n la quantia total, amb el desglossament del principal i els interessos, que acabaria pagant el client pel crèdit disposat si no s'efectuessin més disposicions ni es modifiqués la quota.

L'entitat ha d'advertir que l'estimació efectuada correspon al crèdit disposat en una data de referència, tenint en compte la quota d'amortització i el tipus deutor establerts en aquell moment.

2. Quan coexisteixin en el període de liquidació diferents modalitats de pagament mitjançant les quals s'estiguin reemborsant les disposicions efectuades sota un mateix límit de crèdit, l'entitat ha de facilitar la informació que assenyala l'apartat 1 de manera desglossada per a cada modalitat de pagament acordada de conformitat amb el que prevegi el contracte.

En el supòsit que assenyala el paràgraf anterior, el document de liquidació que han de facilitar les entitats al prestatari d'acord amb el que preveu l'article 8.3 ha de recollir la informació que requereixi la normativa aplicable de manera desglossada per a cada modalitat de pagament establerta en el període de liquidació, de manera que aquest pugui verificar i comprendre adequadament la liquidació efectuada.

3. Quan amb posterioritat a la contractació del crèdit que assenyala l'article 33 *bis* la quantia de la quota d'amortització sigui inferior al percentatge que estableix l'article 18.2.e), l'entitat ha d'afegir la següent informació a la que assenyala l'apartat 1:

a) Exemples d'escenaris sobre el possible estalvi que representaria augmentar l'import de la quota per damunt de l'establerta en aquell moment. En particular, s'ha de comunicar al client la data en què acabaria de pagar el crèdit disposat i la quantia total que acabaria pagant en el cas d'augmentar un 20, un 50 i un 100 per cent la quota actual.

b) L'import de la quota mensual que permetria liquidar tot el deute en el termini d'un any.

Article 33 *sexies*. Informació addicional.

1. Quan el client així ho sol·liciti, l'entitat li ha de facilitar en el termini màxim de 5 dies hàbils la informació següent en relació amb el crèdit que assenyala l'article 33 *bis*:

- a) Qualsevol dels aspectes que assenyala l'article anterior.
- b) Les quantitats abonades i el deute pendent. L'entitat ha de facilitar al client un detall tan complet com pugui del crèdit disposat, a fi que pugui verificar la correcció de l'import degut o reclamat i la seva composició. Llevat que el client indiqui una altra cosa, la informació ha d'incloure les dates, els imports i els conceptes dels pagaments efectuats, i ha de desglossar la quantitat pendent de pagament en concepte de principal, interessos acumulats i comissions reportades per diferents conceptes.
- c) El quadre d'amortització; l'entitat ha d'advertir clarament que el quadre d'amortització s'elabora per al saldo disposat, en una data de referència i amb la quota establerta en aquell moment.

2. Quan s'ampliï el límit del crèdit que assenyala l'article 33 *bis*, l'entitat ha de comunicar al client de manera individualitzada, amb una antelació mínima d'1 mes:

- a) El nou límit.
- b) La quantia del deute acumulat fins a aquell moment.
- c) La nova quota que ha de pagar, si s'escau.
- d) La informació que preveu l'article 33 *quinquies.2*, si s'escau.

No obstant això, no és necessari dur a terme aquesta comunicació quan l'entitat autoritzi excepcionalment i de manera unilateral disposicions del crèdit que esmenta l'article 33 *bis* per damunt del límit del crèdit concedit, sempre que sigui per un import inferior al 25% d'aquest límit i que l'import disposat per damunt del límit s'inclouï en la seva totalitat en la quota corresponent a la següent liquidació del crèdit, sense perjudici del que disposa la Llei 16/2011, de 24 de juny, en relació amb els saldos excedits tàcits.

3. Quan hagi transcorregut més d'un any entre el moment de la contractació i el de l'activació del crèdit a què es refereix l'article 33 *bis*, la informació normalitzada europea i l'exemple representatiu de crèdit que assenyala l'article 33 *ter.1* s'han de subministrar al client de nou en el moment de la seva activació.

Article 33 septies. Requisits de forma i lliurament de la informació.

La informació que assenyalen els articles 33 *quinquies* i 33 *sexies* s'ha de redactar en els termes que preveu l'article 11.

L'entitat ha de subministrar aquesta informació en paper o un altre suport durador, de conformitat amb el que s'acordi contractualment entre l'entitat i el client. A aquests efectes, es considera durador qualsevol suport que permeti al client al qual es transmet informació personalitzada conservar-la, recuperar-la fàcilment durant un període de temps adaptat a les finalitats de la informació i reproduir-la de manera idèntica a la informació rebuda.

Article 33 octies. Despeses d'informació.

1. L'entitat no pot cobrar al client pel subministrament de la informació que indiquen els articles 33 *ter*, 33 *quinquies* i 33 *sexies.2* i 3.

2. La informació addicional que preveu l'article 33 *sexies.1* s'ha de facilitar de manera gratuïta una única vegada al mes, sempre que no es rebi aquest mateix mes juntament amb la informació que assenyalen els articles 33 *ter*, 33 *quinquies* i 33 *sexies.2* i 3.

3. L'entitat i el client poden acordar que es cobrin despeses per la comunicació de la informació que preveu aquest capítol en supòsits diferents dels que preveuen els apartats 1 i 2.

Quan l'entitat pugui cobrar despeses en concepte d'informació d'acord amb el que disposa aquest apartat, han de ser raonables i concordes als costos efectivament suportats per l'entitat.»

Set. La disposició transitòria única passa a tenir la redacció següent:

«Disposició transitòria única. *Règim transitori del MIBOR.*

1. El MIBOR es continua considerant tipus d'interès oficial exclusivament als efectes de la seva aplicació en els préstecs hipotecaris formalitzats amb anterioritat a l'1 de gener de 2000, de conformitat amb el que preveu l'article 32 de la Llei 46/1998, de 17 de desembre, sobre introducció de l'euro.

2. El Banc d'Espanya ha de publicar el MIBOR mensualment a la seva seu electrònica i en el "Butlletí Oficial de l'Estat". Per a la publicació d'aquest índex continua vigent la definició actual del MIBOR que estableix la Circular 5/2012, de 27 de juny, del Banc d'Espanya, a entitats de crèdit i proveïdors de serveis de

pagament, sobre transparència dels serveis bancaris i responsabilitat en la concessió de préstecs.»

Vuit. La disposició final tercera passa a tenir la redacció següent:

«Disposició final tercera. *Facultats de desplegament.*

1. S'habilita el Banc d'Espanya per dictar les normes necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Ordre.

2. En particular, s'habilita el Banc d'Espanya per establir:

a) La definició i el procés de determinació dels tipus d'interès oficials que assenyalava l'article 27.

b) Els criteris i els elements que s'han de tenir en compte per a la formulació de l'exemple representatiu que assenyalava l'article 33 *ter.*1.d).

c) Els criteris i els elements que s'han de tenir en compte per a la formulació dels exemples d'escenaris que assenyalava l'article 33 *quinquies.*3.a).

3. Els criteris i els elements als quals es refereixen les lletres b) i c) de l'apartat anterior els ha de fixar el Banc d'Espanya en el termini de nou mesos des de la publicació de l'Ordre ETD/699/2020, de 24 de juliol, de regulació del crèdit renovable i per la qual es modifiquen l'Ordre ECO/697/2004, d'11 de març, sobre la Central d'Informació de Riscos, l'Ordre EHA/1718/2010, d'11 de juny, de regulació i control de la publicitat dels serveis i productes bancaris, i l'Ordre EHA/2899/2011, de 28 d'octubre, de transparència i protecció del client de serveis bancaris.»

Disposició addicional primera. *Entitats declarants a la Central d'Informació de Riscos del Banc d'Espanya.*

A més de les que preveu l'article 60 de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer, tenen la consideració d'entitats declarants a la Central d'Informació de Riscos del Banc d'Espanya les entitats de pagament, incloses les que operin en exercici del dret de llibertat d'establiment i en règim de lliure prestació de serveis, que duguin a terme l'activitat de crèdit que assenyalava l'article 20.3 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, de serveis de pagament i altres mesures urgents en matèria financera, i les entitats de diners electrònics, incloses les que operin en exercici de dret de llibertat d'establiment i en règim de lliure prestació de serveis, que duguin a terme l'activitat de crèdit que assenyalava l'article 8.1.b) de la Llei 21/2011, de 26 de juliol, de diners electrònics.

Disposició addicional segona. *Valoració del funcionament de la Central de Riscos del Banc d'Espanya.*

Transcorregut un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Ordre, el Ministeri d'Afers Econòmics i Transformació Digital ha de valorar, amb l'informe previ del Banc d'Espanya, la possibilitat i la conveniència de promoure reformes normatives conduents a incrementar la freqüència de la contribució de les entitats declarants a la Central d'Informació de Riscos i de la informació de retorn que reben d'aquesta, així com ampliar les operacions que es declaren de manera individualitzada a la Central d'Informació de Riscos per incloure riscos acumulats, directes i indirectes, per sota del límit actualment en vigor.

Disposició transitòria única. *Contractes en vigor.*

Als contractes que les entitats tinguin subscrits amb la seva clientela, a la data d'entrada en vigor d'aquesta Ordre ministerial, per a la regulació de les condicions de

concessió del crèdit que assenyalava el nou article 33 *bis* de l'Ordre EHA/2899/2011, de 28 d'octubre:

a) els són aplicables, a partir del moment esmentat, les disposicions que conté l'article tercer. Quatre, excepte el que preveu el nou article 33 *ter* de l'Ordre EHA/2899/2011, de 28 d'octubre.

b) no necessiten l'actualització de la informació financera que l'entitat disposa sobre el client, ni una nova avaluació de la seva solvència d'acord amb el que preveu l'article tercer. Dos, llevat que en algun moment posterior a l'entrada en vigor d'aquesta Ordre amplii el límit del crèdit esmentat.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquesta Ordre ministerial es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.6a, 11a i 13a de la Constitució espanyola, que atribueixen a l'Estat les competències exclusives sobre legislació mercantil, bases de l'ordenació de crèdit, banca i assegurança, i bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, respectivament.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquesta Ordre ministerial entra en vigor el dia 2 de gener de 2021, excepte:

a) Els apartats dos i cinc de l'article primer, pel qual es modifica l'Ordre ECO/697/2004, d'11 de març, sobre la Central d'Informació de Riscos del Banc d'Espanya, que entren en vigor al cap de vint-i-quatre mesos de la publicació d'aquesta Ordre ministerial en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

b) Les obligacions de subministrar al client l'exemple representatiu que assenyalava l'article 33 *ter*.1.d) i els exemples d'escenaris que assenyalava l'article 33 *quinquies*.3.a) de l'Ordre EHA/2899/2011, de 28 d'octubre, en la redacció que en fa l'article tercer, que entren en vigor al cap de sis mesos de la publicació de les normes que preveu la nova redacció de la disposició final tercera de l'Ordre EHA/2899/2011, de 28 d'octubre, feta per l'apartat vuit de l'article tercer.

c) Els apartats dos, tres i set de l'article tercer, que entren en vigor al cap de dotze mesos de la publicació d'aquesta Ordre ministerial en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

d) Els apartats tres i quatre de l'article primer i quatre i sis de l'article tercer i la disposició addicional primera, que entren en vigor al cap de sis mesos de la publicació d'aquesta Ordre ministerial en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 24 de juliol de 2020.—La vicepresidenta tercera del Govern i ministra d'Afers Econòmics i Transformació Digital, Nadia Calviño Santamaría.